

Előszó

A cigánykártya rejtelseivel egy haldokló jósnő ismertetett meg. Fehér dunnák között a vetett ágyban ült. Éjjeliszekevényén egy pakli cigány vetőkártya. Kivetette magának, hogy három nappal a halála előtt érkezik hozzá valaki, aki őszintén a szemébe mondja, hogy meg fog halni. Ennek az embernek kell majd átadnia a kártya rejtelseit. Ez voltam én.

Akkoriban kezdtem a spirituális misztériumokkal alaposabban megismerkedni, 21 éves voltam.

Leültetett maga mellé az ágyra, és lapról lapra elmagyarázott mindent. Három évig nem használtam másra, csak magam játszottam vele. Három évig a barátoknak, ismerősöknek vetettem csak kártyát. Három éve annak, hogy – ha megkérnek – idegeneknek is kivetem.

Kilenc esztendővel ezelőtt kaptam a jósnőtől azt a tudást, amit most ebben a könyvben foglalok össze. Azért most, mert most jött el az ideje, hogy feltáruljon a cigánykártya lapjainak valódi magyarázata.

Az, aki más, a cigánykártyával foglalkozó könyvvel való hasonlatosságot vár, csalódni fog. A cigány vetőkártyáról ugyanis – tudomásom szerint – még soha nem jelent meg annak valódi értelmét feltáró könyv. Csak olyan munkákat ismerek, melyek a kártya lapjaira írott értelmezést próbálják magyarázgatni jól, vagy – többnyire – rosszul. Ezekben a könyvekben azonban számtalan jó kivetési módszer van, ezért én csak néhányat ismertetek majd.

A könyvből nem tanulunk meg jósolni, nem tudjuk majd biztosan feltárni a jövőndőt. Ellenben minden hozzáértőnek segíteni fog jó döntéseket hozni, feltárni a sorsunkban rejlő lehetőségeket. Megmutatja a szerelmet, a házasságot, a születést, a pénzt, a karriert ugyanúgy, mint a félelmeinket. Segít felkészülni az érkezésre és a távozásra, a születésre és a halálra. A cigánykártya nem hasonlít más kártyákhoz, bár ugyanazt az egyetemes szimbólumrendszert használja.

Jó szórakozást, tanulást azoknak, akik már profi kártyavetők és azoknak is, akik most találkoznak először a cigány vetőkártyával!

Tartalom

Előszó	7
A CIGÁNYKÁRTYÁRÓL	11
Lehetséges jósolni?	12
A kártya rendszerei	15
A visszatérő szimbólum: a rózsza tradíciója	18
A cigány vetőkártya spirituális háttere	20
Praxis a kártyával	23
Színezzünk kártya-mandalát!	24
A számok és a kártyák	29
A bolygók és a kártyák	32
A CIGÁNYKÁRTYÁK JELENTÉSE	39
Szerelem	40
Szívkirály (Szerelmes férfi)	42
Szívkirálynő (Szerelmes nő)	44
Hűség	46
Féltékenység	48
Házasság	50
Gyermek	52
Pap (Lelkész)	54
Állandóság	56
Nagypénz	58
Kispénz	60
Ajándék	62
Ház	64
Veszteség	66
Szerencse	68
Váratlan öröm	70
Vidámság (Örvendezés)	72
Utazás	74
Katonatiszt (Huszár)	76

Bíró	78
Bosszúság	80
Tolvaj	82
Szerencsétlenség	84
Ellenség	86
Üzenet (Hír)	88
Levél	90
Látogatás	92
Vágy	94
Remény	96
Gondolat	98
Hamisság	100
Szomorúság	102
Betegség	104
Halál	106
Özvegyasszony	108
Özvegyember	109
GYAKORI KÉRDÉSEK ÉS PROBLÉMÁK A KÁRTYAVETÉS SORÁN	113
KIRAKÁSI MÓDOK ÉS NÉHÁNY PÉLDA	123
A kilences módszer – a kirakási modellek alapjai	123
A 12 csillag módszer	131
Uralkodók vagy Királyok	136
A cigányasszony válasza	141
Szerencsekerék cigánykártyára	149
„Gyuri öröksége”	149
ÚTRAVALÓ: A KÁRTYAVETÉS TANULÁSA ÉS A PRAXIS	153
FORRÁSOK	155

A cigánykártyáról

Vannak olyan jósek és jósnők, akik úgy használják a cigánykártyát, hogy az első általános iskolai osztályban megszerzett stabil olvasni tudásuk birtokában egyszerűen felolvassák, összemagyarázzák a kártyák alján látható szavakat. Elég ronda, giccses rajzolatú, de azért működőképes cigánykártyát szinte minden trafikban árulnak. Sokat elárul ennek a kártyának a megítéléséről, ahogy az egyik kiadó ajánlja vevőinek ezt a terméket: *„Ezzel a vetőkártyával a kezdő jóstehetségek is könnyen boldogulhatnak. A lapok értelmezhetőek, noha érdemes ügyelni az ábrázolások adta korlátozott lehetőségekre, nehogy tévesen azonosítsuk azokat. A kártyalapok egyértelműek, de jelentésüket mindig rugalmasan kell felfogni. Ne felejtjük el, hogy a kivetett lapoknak egymáshoz viszonyítva tulajdonítsunk jelentőséget. Ez mindig fontosabb, mint az egyes lapok mondanivalója.”*

Ugyanez a kiadó arra biztatja – igen helyesen – a kezdő jósokat, hogy szerezzenek emberismeretet, és ismerjék meg önmagukat.

Véleményem szerint, akik csak ekkora előképzettséggel vágnek bele a „jóslásba”, könnyen felsülhetnek, vagy a mai fülnek furcsa jóslatokat mondhatnak.

Egy férfi egyszer kivette a kezemből a kártyát, mondván, ennyit ő is tud. Három lapot húzott, a *Gyermek*, a *Halál* és a *Szerencse* kártyákat tette egymás mellé, majd a halál kártyájától megriadtan ülő feleségére nevetett és örömmel kijelentette: – Halálosan szerencsés lesz a gyerekekünk!

Mit szépítsük, a süketelés nem jóslás, nem sorsvetés, és egyáltalán nem játék.

A cigánykártya egy ősi, valóban kipróbált *sorskártya*. Nem véletlenül használom rá ezt a szót. Sorsvetésre és nem jóslásra alkalmas. Sorsunk pedig az adott időpillanattól függően változik, változhat. Fonalát kezünkben tartjuk.

Nem megyek bele a történelmi múltba, nem keresem az idők homályába vesző kártya tradíciót. Nem kezdek úgy mondatokat, hogy *„már az egyiptomiak is ...”*, mert erre semmi szükség nincsen. Akit ez érdekel, az menjen szépen a könyvtárba.

Nem kutatom, hogy a cigány vetőkártya mennyire *cigány*, és azt sem akarom feldehárítani, melyik évszázadban bukkant fel először. Egy jórendszer működése nem függ annak korától. Csupán attól, hogy valami régi, még nem biztos, hogy ma is működik, és attól, mert új, még nem biztos, hogy nem hordozza az egyetemes értékeket.

Beszéeljünk inkább személyes sorsunkról, a determináció és a szabad akarat kérdéséről.

Lehetséges jósolni?

„Úgy döntöttem,
ahogy meg volt írva,
mint egy igaz ember
– úgy szállok a sírba.”

Az úgynevezett ezoterikus körökben vita tárgyát képezi manapság is a determináció vagy a szabad akarat kérdése. Vajon már eleve meg van írva a sorsunk a csillagokban – esetleg tenyerünkben, vagy bárhol az Univerzumban, vagy saját magunk irányítjuk azt? Mindkét végletnek megvannak a szószólói és az ellenzői.

Egyáltalán lehetséges bármiféle jóslás?

Azt hiszem, az igazság itt is középen van.

A jellemünk a sorsunk

Én azt vallom, hogy a cigánykártya, a tarot, az asztrológiai előrejelzés, vagy bármilyen jól használt sorselemző eszköz nem konkrét tényeket, hanem lehetőségeket közöl. A szabad akarat inkább a lehetőségek kihasználásában vagy elutasításában rejlik. Egy nagyon régi bölcs mondás szerint is: A jellemünk a sorsunk.

Az ember veleszületett adottságaitól és további belső fejlődésétől függ, hogy ki-ki mennyire élhet a helyesen értelmezett szabad akaratával, vagy milyen mértékben válik a külső hatások játékszerévé. Van olyan ember, aki szabályosan *asztrológusfüggőséget*, vagy *jósnőfüggőséget* fejleszt ki, ezzel mintegy a sorsra és – a hivatásának ezzel a jelenségével helyesen bánni nem képes – asztrológusra vagy más szakemberre hárítja életeseeményeinek, döntéseinek értelmezését. Az ilyen függőket, szembesíteni kell saját viselkedésükkel, és ha erre képtelenek, ne féljünk elküldeni.

Tulajdonságaink, viselkedésünk mintegy eleve megszabják, hogy milyen dolgokkal kerüljünk kapcsolatba, milyen események érjenek bennünket. A horoszkópban, a kártyában – legyen az tarot, cigánykártya vagy más – benne vannak ezek a kilátások – jók és rosszak egyaránt.

A sorselemzés mint útjelző

Szerintem komoly sorselemző nem állítja, hogy a csillaghatások, kártyalapok vagy más jelek szerepe kizárná vagy semmissé tenné a szabad akaratot! A sorselemzés bármilyen módja – cigánykártya, tarot, asztrológia, számmisztika, grafológia – segítségünkre lehet a legfontosabb feladatok megoldásában: hogy megismerjük önmagunkat!

A sorselemzés őszinte tükröt tart elénk, és nem hízeleg a hiúságunknak, ám igazi értékeinket is világosan mutatja. Megismerhetjük belőle sorsunk fő irányvonalait, azt,

hogyan mi a nekünk rendelt igazi út, és mik azok a „szakadékok”, amelyek fenyegethetnek. Az úgynevezett „rossz hatások”: a rossz kártyák vagy az asztrológiában a negatív fényzőgek azonban nem feltétlenül valami szerencsétlenséget jelölnek. Inkább a tendenciákat mutatják, a negatív hajlamainkat és adottságainkat; figyelmeztetnek jó és rossz hajlamainkra egyaránt, és feltárják az eshetőségeket, amelyek mindezekből származnak. Az önmegismerés és önfejlesztés útján aztán már ki-ki a maga sorsának kovácsa.

Lehet, hogy vannak végzetszerűen elkerülhetetlen dolgok, amelyeket sehogyan sem tudunk elkerülni, de itt is az a döntő, hogy hogyan fogadjuk az eseményeket, hogyan reagálunk rájuk!

A dilettáns jóslás veszélyei

„Nincs olyan módszer, amely felderíthetné, hogy az ember hogyan élt az adottságaival, azaz jóra, vagy rosszra használta őket. Éppen ezért minden olyan megállapítás, mely túllépi a jellemvonások feltárását, és bármilyen erkölcsi vonatkozású ismérvet közöl, azon túl, hogy abszolút illetéktelen, arról árulkodik, hogy közlője éppen az emberlét lényegéről nem tud semmit.” – írta Biegerbauer Pál.

Azok a magukat jósnak, jósnőnek kikiáltó tudorok, akik a kártya üzeneteit, mint egy bizonyosan bekövetkező jövőt festik le a jóslásra vágyakozó előtt, komoly hibát követnek el. Az ilyenfajta jóslás ugyanis valóban determinálhat. Veszélye nem csak a jóslotóra, de a jóslást végzőre is nagy, mivel olyan eseményekbe lép bele, amelyekbe nem kellett volna belekeverednie. Ezzel törlesztendő terhet – ha úgy tetszik, karmát – vesz magára.

Akik soha nem hallottak a karma törvényéről, vagy csak olvastak róla és nem értik annak működését, azok nem is foghatják fel, mit is tesznek. És természetesen az sem véletlen, hogy ki és kitől kapja az ilyen jóslatot.

Ki ne hallott volna már az önmagát beteljesítő jóslatról? És ki ne gondolkodott volna el már azon, hogy ha ezt és ezt a dolgot a jós vagy a jósnő nem mondja, vajon akkor hogy alakult volna az élete?

Hányszor de hányszor tesszük fel az élet legfelelősebb kérdését: – *Mi lett volna, ha...?* Bizton állítani egy lehetséges jövő bekövetkeztét, botoság. Ebben az időpillanatban számtalan esemény befolyásolhatja, hogy a most még biztosnak tűnő jóslat bekövetkezik-e, vagy sem.

Nézzünk egy nagyon egyszerű példát. Ne gondoljunk most jóslásra, csak a jövő kiszámíthatóságára. Tétélezzük fel, hogy Baloghék minden kedden lecsót vacsoráznak. Balogné kedden összeaprítja a paprikát, a paradicsomot, a hagymát, és elkészíti a lecsót. Balogné barátnője, aki jól ismeri őket, tehát nagy valószínűséggel jóslhatja Balogh úrnak, hogy kedd este lecsó lesz vacsorára. És ekkor jön *a véletlen*. Véletlenül elfogy a paprika a piacon. Véletlenül Balogné kap egy új sóskareceptet a munkahelyén, és inkább azt próbálja ki. Annak a valószínűsége, hogy Baloghéknál kedden lecsó van, jóval nagyobb, mint annak a valószínűsége, hogy ezen a kedden éppen sóska lesz, mégis van arra is esély, hogy kedden sóska legyen vacsorára.

A cigány vetőkártya egy ilyen egyszerű esetben is jelezheti az eltérést a szokványostól, de arra nem fog konkrét választ adni, hogy akkor mi is lesz lecsó helyett Baloghéknál. Éppen ezért nem lehetséges biztos jövőt vázolni, csupán *a lehetséges változást* lehet előre jelezni.

De éppen ezek miatt az általánosságban jól kiszámítható események miatt egyértelműen tudományos dolog a földrengés előrejelzése, a meteorológia vagy a jövőkutatás. Ezeket ma már senki nem sorolja a misztikus találgatás ködös világához, pedig éppen azt csinálják, amit Balogné barátnője.

A valódi sorsvetés

A cigány vetőkártya sorsvetésre alkalmas. Mindig csodálkoztam, ha olyasvalaki ült le velem szemben, aki fapofát vágva, misztikus félmosollyal arra vágyakozott, hogy a *kártyából* mondjak meg róla mindent. Ennyi erővel azt is várhatná, hogy egy tál lecsóból mondjak jövőndőt. A kártya egyszerűen nem erre való!

Joker-arcot vág, direkt visszafogja meglepetését, nem ad visszaigazolást, nehogy „befolyásoljon”. Az ilyen viselkedés vásári trükké alacsonyítja a sorsvetést. Ez ugyan is nem egyszemélyes játék. Ha valaki kérdez a sorsot vetőtől, és az válaszol, olyan kapcsolat, olyan interakció jön létre, melyben mindketten résztvevővé kell váljanak.

Sorsvetőként sokat tudhatok ugyan a kérdezőről, ismerhetem arckaraktere alapján a vezető személyiségvonásait, esetleg főbb betegségeit; az öltözködése alapján megmondhatom színdinamikáját, a szeme mellett meghúzódó szarkalábakból közelítőleg megmondhatom az életkorát; a kézírásából feltárhatom személyiségének titkait, de ettől az illető nem lesz feltétlenül gazdagabb, legfeljebb csak elbűvölhetem őt. Ez a tudás tiszteletreméltó ugyan, de nem visz igazán közelebb a másikhoz, nem hoz megoldást a problémára, nem segít hozzá, hogy egy új, eddig nem vizsgált nézőpontból az Univerzum üzenetét meghalljuk. Eddig csupán egy olvasott, tapasztalt ember, vagy jó megfigyelő képességű, ügyes szemfényvesztő vagyok, nem több ennél. Nem tudok többet, mint sima meghatározásokat mondani, és ez édeskevés. Kevés, mert egyoldalú. Olyan, mint a régész, aki ránéz egy műtárgyra és megbecsüli annak korát, eredetét, beazonosítja stílusát, de nem tud semmit arról a magasztos célról, amely az alkotót vezette az alkotás pillanatában.

Néha szükség van arra, hogy ez a szemfényvesztés megelőzze a valódi problémát feltáró beszélgetést, de ez az eset igen ritka. A legjobb, ha az őszinte forrásra hivatkozunk. Elmondjuk, hogy a jóslató arcából, öltözékéből, keze formájáról, körmeiről, ráncairól és stílusáról mire következtetünk. Majd kérdezzük meg őt, hogy elegendő volt-e számára a sötétben tapogatódzás? Reméljük, hogy igennel válaszol. Jó, ha elmondjuk, mire is mehetünk, ha a cigány vetőkártyát használjuk eszköznek. Mivel nem tudhatja mindenki, miért is teszünk fel kérdéseket, miért is vonjuk be a „jóslást” váró személyt a fejtegető elemzésbe, áruljuk el neki előre! Tudassuk egyértelműen, hogy számítunk a részvételére!